

jeg er enig i, at man ikke skal ligesom sætte Præmie paa, at Folk gifte sig tiblign, men jeg mener, at naar det bestemtes, at de Fem- ogtveaarige, som vare gifte, skulde foretrækkes for de Ugifte, vilde dette være passende; thi der er mange af de Søfarende, som i den Alder have giftet sig; de ere maaskee Sætteskipper eller i anden lignende Stilling, og jeg seer ikke noget Ubilligt i, at disse bleve foretrukne for ugifte. Jeg troer heller ikke, at der fra de Værnepligtiges Side vil kunne føres nogen Klage derover. Det hedder ligeledes i Forordningen af 8de Januar 1802, at de, som allerede ere tagne i Tjeneste ombord, førend Udskrivningen er bleven bekendtgjort, ikke kunne udcommanderes og igjen udtages af Skibene. Jeg mener, at det maatte rettest være saaledes, naar Noget var tagen i Tjeneste ombord paa et Skib, som gik i Udenrigsfart, førend Sessionen fandt Sted, saa kunde man ikke indkalde ham til Tjeneste; jeg troer, at der fra Handelsstandens Side vilde kunne reises grunde Klager, hvis man, naar et Skib laae seilklart, udtog Besætningen og derved hindrede Skibet i at komme bort. Hvad det angaaer, at Skipper og Styrmand ikke skulde kunne indkaldes, da mener jeg ogsaa, det er meget naturligt, at de ikke kunne indkaldes uden som Skipper og Styrmand. Sa dersom den Tid engang kommer, at permitterede Underofficerer og Officerer blive indkaldte som menige Soldater, saa kunne Skipper og Styrmand ikke beklage sig, hvis det Samme bliver Tilfælde med dem, men jeg vil bede de Herrer betænke, om det vilde være rigtigt, at en Skipper, der maaskee havde ført et Skib paa Ostindien, og havt en 40 Mand under sig, skulde, fordi han maaskee ikke kunde stille for sig, kunne indkaldes som simpel Matros.

Jeg troer nu, at jeg, ved hvad jeg har anført, har godtgjort, at Marinen ved Udskrivning af den ikke søfarende værnepligtige Befolkning og ved Indkaldelse af den søfarende Befolkning vil kunne gjøre Regning paa at faae den behøvrige Styrke. Jeg skal nu undersøge, om ikke det Samme er Tilfældet efter Lovudkastet, maaskee endog i en endnu højere Grad. Det hedder herom i Motiverne Sp. 417: „Det er saa

langt fra, at Marinen under det foreslaaede nye Udskrivningsystem vil være udsat for at savne det til enhver Tid, saavel i Fredstid som i Krigstid og under overordentlige Omstændigheder, fornødne Mandskab af Søvante, Halv- og Heelbefarne, at dette Mandskab tvertimod for Fremtiden med større Sikkerhed end hidtil vil kunne skaffes tilveie til den Tid, da Flaaden har Brug for samme. Men ved Siden deraf fortjener det særlig at udhæves, at Marinen efter Lovudkastet vil opnaae den store Fordeel, at den for Fremtiden med Lethed kan erholde det til Søartilleri og andet lignende Skibsbrug fornødne Mandskab, saaledes at dette, efterat være paa behøvrig Maade oplært og indøvet, staaer til vedvarende Disposition, naar der i Krigstid bliver Spørgsmaal om et større Forbrug af samme.“ Rigtigheden heraf vil jeg erkjende med Hensyn til den ikke søfarende søværnepligtige Befolkning, men at det Samme skulde gjælde om de Søfarende, maa jeg paa det Bestemteste benægte, og jeg mener, at man, ved at sammenholde §§ 23 og 24 i Lovudkastet, der handle om det Mandskab, der skal indkaldes, og om Indkaldelsesmaaden, allerbedst seer, hvorlidt Reglerne om de Landværnepligtige passe paa de egentlige Søfarende. Det hedder i § 23: „der indkaldes aarligt Saamange af det udskrivne Mandskab, som Krigsbestyrelsen fastsætter.“ Sa, dette kan godt anvendes paa den ikke søfarende søværnepligtige Befolkning, saavel som ogsaa paa de Landværnepligtige, men aldeles ikke paa de Søfarende. Efter Lovudkastet skal nemlig ogsaa de Søfarende udskrives med det 22de Aar, men de ere naturligviis efter Udskrivningen borte og i Fart, og hvad kan det saa hjælpe at indkalde dem? Ikke alene det 22-aarige, men ogsaa 23 og 24-aarige Mandskab maa forudsættes at være fraværende i Fart; man maa betænke, at i den Alder søges de meest, i den Alder faae de den største Ghyre, de maatte jo være gale, naar de ikke benyttede sig af Conjuncturerne, saa godt de kunne, paa en aldeles lovlig Maade; thi de have jo Ret til at gaae i Fart. Dette har man ogsaa indseet, og derfor hedder det i 4de Affnit af samme Paragraph: „Gjentagen Indkaldelse af søfarende Mandskab bliver dog fortrinsviis at afgjøre efter Tøgter, saa at de, der have de færreste Tøgter, indkaldes først